

yogatārāvalī

वन्दे गुरुणां चरणारविन्दे सन्दर्शितस्वात्मसुखावबोधे ।
जनस्य ये जाङ्गलिकायमाने संसार हालाहल मोहशान्त्यै ॥

vande gurūṇāṃ caraṇāravinde sandarśitasvātmasukhāvabodhe ।
janasya ye jāṅgalikāyamāne saṃsāra hālāhala mohasāntyai ॥1॥

सदाशिवोक्तानि सपादलक्ष लयावधानानि वसन्ति लोके । नादानुसन्धान समाधिमेकं मन्यामहे मान्यतमं लयानाम् ॥
sadāśivoktāni sapādalakṣa layāvadhānāni vasanti loke । nādānusandhāna samādhimekaṃ manyāmahe
mānyatamaṃ layānām ॥2॥

स रेचपूरैरनिलस्य कुम्भैः सर्वासु नाडीषु विशोधितासु । अनाहताख्यो बहुभिः प्रकाः ऐरन्तः प्रवर्तेत सदा निनादः ॥
sa recapūrairānilasya kumbhaiḥ sarvāsu nāḍīṣu viśodhitāsu | anāhatākhyo bahubhiḥ prakāḥ airantaḥ pravarteta
sadā ninādaḥ ॥3॥

नादानुसन्धान नमोऽस्तु तुभ्यं त्वां साधनं तत्त्वपदस्यजाने । भवत्प्रसादात्पवनेन साकं विलीयते विष्णुपदेमनो मे ॥
nādānusandhāna namo'stu tubhyaṃ tvāṃ sādhanam tattvapadasyajāne | bhavatprasādātpavanena sākaṃ vilīyate
viṣṇupademanome ॥4॥

जालन्धरोड्याणनमूलबन्धान् जल्पन्ति कण्ठोदरपायुमूलात् । बन्धत्रयेऽस्मिन्परिचीयमाने बन्धः कुतो दारुणकालपाशात् ॥
jālandharoḍyāṇanamūlabandhān jalpanti kaṅṭhodarapāyumūlāt | bandhatraye'sminparicīyamāne bandhaḥ kuto
dāruṇakālapāśāt ॥5॥

ओड्याणजालन्धरमूलबन्धैः उन्निद्रितायामुरगाङ्गनायाम् । प्रत्यङ्गमुखत्वात्प्रविशन्सुषुम्नां गमागमौ मुञ्चति गन्धवाहः ॥
oḍyāṇajālandharamūlabandhaiḥ unnidritāyāmuragāṅganāyām | pratyaṅgamukhatvātpraviśansuṣumnāṃ
gamāgamau muñcati gandhavāhaḥ ॥6॥

उत्थापिताधारहुताशनोल्कैः आकुञ्चनैः शश्वदपानवायोः। सन्तापिताच्चन्द्रमसः पतन्ती पीयूषधारां पिबतीह धन्यः॥
utthāpitādhārahutāśanolkaiḥ ākuñcanaiḥ śaśvadapānavāyoḥ | santāpitāccandramasaḥ patantī pīyūṣadhārāṃ
pibatīha dhanyaḥ ॥7॥

बन्धत्रयाभ्यासविपाक जातां विवर्जितां रेचक पूरकाभ्याम् । विशोषयन्ती विषयप्रवाहं विद्यां भजे केवलकुं भरूपाम् ॥
bandhatrayābhyāsavipāka jātāṃ vivarjitāṃ recaka pūrakābhyām | viśoṣayantī viśayapravāhaṃ vidyāṃ bhaje
kevalakuṃ bharūpām ॥8॥

अनाहते चेतसि सावधानैः अभ्यासशुरैरनुभूयमाना । संस्तम्भित श्वासमनः प्रचारा सा जृम्भते केवल कुम्भकश्रीः ॥
anāhate cetasi sāvadhānaiḥ abhyāsaśurairanubhūyamānā | saṁstambhita śvāsamanaḥ pracārā sā jṛmbhate kevala
kumbhakaśrīḥ ॥9॥

सहस्रशः सन्तु हठेषु कुम्भाः सम्भाव्यते केवल कुम्भ एव । कुम्भोत्तमे यत्रतु रेचपूरौ प्राणस्य न प्राकृतवैकृताख्यौ ॥
sahasraśaḥ santu haṭheṣu kumbhāḥ sambhāvyate kevala kumbha eva | kumbhottame yatratau recapūrau
prāṇasya na prākṛtavaikṛtākhyau ॥10॥

त्रिकूटनाम्नि स्तिमितेऽन्तरङ्गे खे स्तम्भिते केवलकुम्भकेन । प्राणानिलो भानुशशङ्क नाड्यौ विहाय सद्यो विलयं प्रयाति ॥
trikūṭanāmnī stimate'ntaraṅge khe stambhite kevalakumbhakena । prāṇānilo bhānuśaṅka nāḍyau vihāya sadyo
vilayaṃ prayāti ॥11॥

प्रत्याहृतः केवलकुम्भकेन प्रबुद्ध कुण्डल्युपभुक्तशेषः । प्राणः प्रतीचीन पथेन मन्दं विलीयते विष्णुपदान्तराले ॥
pratyāhṛtaḥ kevalakumbhakena prabuddha kuṇḍalyupabhuktaśeṣaḥ । prāṇaḥ pratīcīna pathena mandaṃ
viliyate viṣṇupadāntarāle ॥12॥

निरङ्कुशानां श्वसनोद्गमानां निरोधनैः केवलकुम्भकाख्यैः । उदेति सर्वेन्द्रियवृत्तिशून्यो मरुल्लयः कोऽपि महामतीनाम् ॥
niraṅkuśānāṃ śvasanodgamānāṃ nirodhanaiḥ kevalakumbhakākhyaiḥ । udeti sarvendriyavṛttiśunyo marullayah
ko'pi mahāmatīnām ॥13॥

न दृष्टिलक्ष्याणि न चित्तबन्धो न देशकालौ न च वायुरोधः । न धारणाध्यान परिश्रमो वा समेधमाने सति राजयोगे ॥
na dṛṣṭīlakṣyāṇi na cittabandho na deśakālau na ca vāyurodhaḥ । na dhāraṇādhyāna pariśramo vā
samedhamāne sati rājayoge ॥14॥

अशेषदृश्योज्झितदृङ्गयानाम् अवस्थितानामिह राजयोगे । न जागरो नापि सुषुप्तिभावो न जीवितं नो मरणं विचित्रम् ॥
aśeṣadṛśyōjjhitadr̥ṅmayānām avasthitānāmiha rājayoge | na jāgaro nāpi suṣuptibhāvo na jīvitam no maraṇam
vicitram ॥15॥

अहम् ममत्वात् व्यपहाय सर्वं श्रीराजयोगे स्थिरमानसानाम् । न द्रष्टृता नास्ति च दृश्यभावः सा जृम्भते केवल संविदेव ॥
aham mamatvāt vyapahāya sarvam śrīrājayoge sthīramānasānām | na draṣṭṛtā nāsti ca dṛśyabhāvaḥ sā jṛmbhate
kevala saṁvideva ॥16॥

नेत्रे यथोन् मेषनिमेषशुन्ये वायुर्यथा वर्जितरेचपूरः । मनश्च सङ्कल्प विकल्प शुन्यं मनोन्मनी सा मयि सन्निधत्ताम् ॥
netre yathon meṣanimeshaśunye vāyuryathā varjitarecapūrah | manaśca saṅkalpa vikalpa śunyaṃ manonmanī sā
mayi sannidhattām ॥17॥

चित्तेन्द्रियाणां चिरनिग्रहेण श्वासप्रचारे शमितेयमीन्द्राः । निवातदीपा इव निश्चलाङ्गाः मनोन्मनीमग्नधियो भवन्ति ॥
cittendriyāṅāṃ ciranigraheṇa śvāsapracāre śamiteyamīन्द्रāḥ | nivā tadīpā iva niścalāṅgāḥ manonmanīmagnadhiyo
bhavanti ॥18॥

निश्वासलोपैर्निभृतैः शरीरैः नेत्राम्बुजैरर्धनिमीलितैश्च । आविर्भवन्तीममनस्कमुद्राम् आलोकयामो मुनिपुङ्गवानाम् ॥
niśvāsalopairnibhṛtaiḥ śarīraiḥ netrāmbujairardhanimīlitaiśca | āvirbhavantīmamanaskamudrām ālokyāmo
munipuṅgavānām ॥21॥

अमीयमीन्द्राः सहजामनस्कात् अहं ममत्वे शिथिलायमाने । मनोतिगं मारुत वृत्ति शुन्यं गच्छन्ति भावं गगनावशेषम् ॥
amīyamīndrāḥ sahajāmanaskāt ahaṃ mamatve śithilāyamāne | manotigaṃ māruta vṛtti śunyaṃ gacchanti bhāvaṃ
gaganāvaśeṣam ॥22॥

निवर्तयन्ती निखिलेन्द्रियाणि प्रवर्तयन्तीं परमात्मयोगम् । संविन्मयीं तां सहजामनस्कां कदा गमिष्यामि गतान्यभावः ॥
nivartayantī nikhilendriyāṇi pravartayantīṃ paramātmayogam । saṃvinmayīṃ tāṃ sahajāmanaskāṃ kadā
gamiṣyāmi gatānyabhāvaḥ ॥23॥

प्रत्यग्विमर्शतिशयेन पुंसां प्राचीनगन्धेषु पलायितेषु । प्रादुर्भवेत्काचिदजाड्यनिद्रा प्रपञ्चचिन्तां परिवर्जयन्ती ॥
pratyagvimarśatisāyena puṃsāṃ prācīnagandheṣu palāyiteṣu । prādurbhavetkācidajāḍyanidrā prapañcacintāṃ
parivarjayantī ॥24॥

प्रकाशमाने परमात्मभानौ नश्यत्यविद्यातिमिरे समस्ते । अहो बुधा निर्मलदृष्टयोऽपि किञ्चिन्न पश्यन्ति जगत्समग्रम् ॥
prakāśamāne paramātmabhānau naśyatyaavidyātimire samaste | aho budhā nirmaladr̥ṣṭayo'pi kiñcinna paśyanti
jagatsamagram ॥27॥

सिद्धिं तथाविधमनोविलायां समाधौ श्रीशैलशृङ्गकुहरेषु कदोपलप्स्ये । गात्रं तदा मम लताः परिवेष्टयन्ति कर्णे यदा विरचयन्ति
खगाश्वनीडान् ॥
siddhiṃ tathāvidhamanovilayāṃ samādhau śrīśailaśṛṅgakuhareṣu kadopalapsye | gātraṃ tadā mama latāḥ
pariveṣṭayanti karṇe yadā viracayanti khagāśvanīḍān ॥28॥

विचरतुमतिरेषा निर्विकल्पेसमाधौ कुचकलशयुगे वा कृष्णसारेक्षणानाम् । चरतुजडमते वा सज्जनानां मते वा मति कृत गुण दोषा मां
विभुं न स्पृशन्ति ॥

vicaratumatireṣā nirvikalpesamādhau kucakalaśayuge vā kṛṣṇasārekṣaṇānām । caratujaḍamate vā sajjanānāṃ mate vā
mati kṛta guṇa doṣā māṃ vibhuṃ na spṛśanti ॥29॥